

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
6523-06

meddelad i Stockholm den 4 juni 2009

KLAGANDE

Socialnämnden i Kramfors kommun
872 80 Kramfors

MOTPART

AA

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Sundsvalls dom den 3 oktober 2006 i mål nr 2314-06, se bilaga

SAKEN

Färdtjänst

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten upphäver kammarrättens dom och fastställer det slut som länsrättens dom innehåller.

YRKANDEN M.M.

Socialnämnden yrkar att Regeringsrätten ska upphäva kammarrättens dom och fastställa nämndens beslut. Till stöd för sin talan anför nämnden bl.a. följande. Färdtjänst ska betraktas som en del av det kollektiva trafiksystemet och ett komplement till linjetrafiken. Färdmedelskombinationen färdtjänst – allmänna

Dok.Id 71952

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00-12:00
13:00-15:00

kommunikationer är, när den vid en individuell bedömning anses möjlig, helt i linje med intentionerna med lagstiftningen om färdtjänst och om handikappanpassning av allmänna kommunikationer. Beslutet om färdtjänst med vissa föreskrifter tillgodoser AAs behov av att kunna förflytta sig på egen hand och att resa med allmänna kommunikationsmedel utan väsentliga svårigheter.

AA har inte yttrat sig i målet.

Regeringsrätten har inhämtat yttranden från Sveriges Kommuner och Landsting och från Vägverket.

Sveriges Kommuner och Landsting anför bl.a. följande. Enligt kammarrätten skulle det inte vara möjligt att ge tillstånd till färdtjänst till och från busshållplats för att möjliggöra resa med vanlig buss eftersom båda förutsättningarna enligt 7 § lagen (1997:736) om färdtjänst då måste vara uppfyllda för att generellt tillstånd ska kunna beviljas. Kammarrättens tolkning är ogrundad om ens begriplig i rättsligt avseende. Ett funktionshinder kan leda till olika stora nedsättningar av den enskildes förmåga att förflytta sig. Hur den fysiska omgivningen ser ut spelar ofta stor roll. Det ingår i kommunens individuella behovsbedömning att lägga fast sökandens egen förmåga med hänsyn till såväl funktionshindret som den fysiska trafikmiljön. Syftet med färdtjänsten är att ge funktionshindrade personer en trafikförsörjning som så långt som möjligt är likvärdig med den som icke funktionshindrade har. Enligt förarbetena till färdtjänstlagen är färdtjänsten inte något komplement till otillräckliga allmänna kommunikationer. Kommunens färdtjänstbeslut är förenligt med färdtjänstens rättsliga uppbyggnad som en del av kollektivtrafiken i stort.

Vägverket anför bl.a. följande. Syftet med lagstiftningen är att göra kollektivtrafiken mer tillgänglig för funktionshindrade och att kostnaderna för färdtjänst och riksfärdtjänst ska begränsas, främst genom fler resor i linjetrafiken och ökad samordning av offentligt betalda resor. En annan tanke med färdtjänsten är att den ska bidra till en tillfredsställande trafikförsörjning också för funktionshindrade. Utifrån dessa syften är det ändamålsenligt att

Mål nr
6523-06

funktionshindrade som kan använda allmänna kommunikationsmedel beviljas färdtjänst till den plats där sådana kommunikationsmedel är tillgängliga.

Bestämmelserna i 9 § färdtjänstlagen medger att tillstånd meddelas med sådana begränsningar. Genom den typen av begränsande villkor kan färdtjänsten bli effektivt samordnad med de allmänna kommunikationerna.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Med färdtjänst avses enligt 1 § färdtjänstlagen särskilt anordnade transporter för personer med funktionshinder. Enligt 3 § ansvarar varje kommun, såvitt gäller kommuninvånarna, för att färdtjänst av god kvalitet anordnas inom kommunen.

Enligt 7 § första stycket färdtjänstlagen ska tillstånd till färdtjänst meddelas för dem som på grund av funktionshinder, som inte endast är tillfälligt, har väsentliga svårigheter att förflytta sig på egen hand eller att resa med allmänna kommunikationsmedel.

Av 9 § färdtjänstlagen framgår att tillstånd till färdtjänst i skälig omfattning får förenas med föreskrifter om vilket färdstätt som får användas, inom vilket område resor får göras och hur många resor tillståndet omfattar. Vidare gäller att tillståndet även i övrigt får förenas med villkor om det finns särskilda skäl.

Socialnämnden har beviljat AA tillstånd till färdtjänst i bil utan ledsagare till närmaste busshållplats i Vännersta, Nordingrå.

Regeringsrätten finner till skillnad från kammarrätten att en föreskrift som begränsar färdtjänstillståndet till att gälla transport till närmaste busshållplats är förenlig med 7 § färdtjänstlagen. I målet uppkommer därefter frågan om begränsningarna i tillståndets räckvidd kan godtas.

Av handlingarna framgår följande som är av betydelse vid bedömningen. AA är född år 1946. Enligt det läkarintyg som gavs in i samband med ansökan om färdtjänst har hon diagnoserna fibromyalgi, spondylos och knäartros. Röntgen

Mål nr
6523-06

visar en mycket lindrig artros i vänster knäled. Hon får ont i axlarna när hon bär och ont i ryggen med utstrålande smärtor i benen när hon promenerar samt smärtor i knälederna vid belastning. Besvären varierar från dag till dag. Hon uppger också att hon har svaga händer och handleder och att hon har sömnsvårigheter på grund av värken.

AA har vitsordat att hon kan åka buss, även om den har högt insteg. På grund av att bussen inte går så ofta kan hon emellertid få vänta länge på återresan. Hon skulle vilja ha möjlighet att någon gång i månaden få byta miljö några timmar och att få komma ut och träffa andra människor.

Med hänsyn till vad som framkommit om AAs hälsoproblem och transportbehov finner Regeringsrätten att de av socialnämnden beslutade begränsningarna i färdtjänsten kan godtas. Överklagandet ska därför bifallas.

Kjerstin Nordborg

Gustaf Sandström

Carl Gustav Fernlund

Annika Brickman

Margit Knutsson

Svante Noring

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. II

Föredraget 2009-04-01